

ustanovio je da su to prave naočari s okvirom od slonovače.

Zanimljivo je da u RMS nalazimo u istom značenju i riječ *slonovina*: *Baci elegantan češalj od slonovine na pod.* (Đalški.)

Potiskivanje naziva *bjelokost* nazivom *slonovača* nije dobro jer narušava jaku i opću hrvatsku tradiciju, uvodi rascjep s jezičnom prošlosti i rascjep u jezičnoj sadašnjosti. Da to ne obrazložem posebno, navest ću samo primjer Strossmayerove galerije gdje je ono što je od *bjelokosti* tako i označeno. Nije dobro da dvije galerije udaljene kojih stotinu metara upotrebljavaju različite stručne nazive za isti pojam.

A kad je već riječ o odnosu *bjelokosti*, *slonove kosti* i *slonovače*, onda je potrebno reći da *slonova kost* i *slonovača* neopravdano potiskuje *bjelokost* i u nazivu jedne afričke države. Ona se dosad zvala *Obala Bjelokosti*, kako svjedoči *Atlas svijeta JLZ*, a njega su radili, kako piše na naslovnoj stranici, brojni i dobri stručnjaci. No već u *Velikom atlasu svijeta* u hrvatskom izdanju Prosvete iz Beograda i Mladinske knjige iz Ljubljane, koje je priredio Alfonso Cvitanović, a lektorirao Antun Česko, nalazimo samo *Obala Slonove Kosti*, iako je ostalo u skladu s hrvatskim književnim jezikom: *Portugal, Španjolska, Švicarska, Cipar, Libanon, Afganistan, Venezuela*. . A u publicistici nalazimo i *Obala Slonovače*, npr. u *Danasu* od 4. kolovoza 1987., str. 53.

Dakle, jednom riječju šarenilo, kolebljivost. A kad se već kolebamo u nazivu te države, tada bi lijepo bilo kad bismo uveli najbolji naziv: *Bjelokosna Obala*, kako je već u *Jeziiku* predložio D. Alerić (XXII. godište, str. 120.).

Može tko reći: uzalud vi pišete kad vas ne slušaju. Mislim da nije uzalud jer oni kojima je stalo do jezične kulture, razboriti i dobronamjerni, prihvatit će dobre savjete. U Mimarinu su muzeju prihvatili upozore-

nje i obećali da će promijeniti natpise. Što je naše pisanje za neke uzaludno, to nije važno jer jezična kultura nije samo u tome da se dobro govori i piše, nego da se zna kako treba biti, da imamo odmjernu točku. A tko ne bira najbolje, grijeh pada na njegovu glavu.

Stjepan Babić

## NAPOMENA O LINGVISTIČKIM ČASOPISIMA

Zanimljivo bi bilo promatrati sudbinu časopisa: rađaju se, žive i umiru kao i ljudi. Neki zamiru pa opet oživljuju.

Te misli opravdava već sudbina samo poslijeratnih lingvističkih časopisa u SR Hrvatskoj.

Uz *Jeziik*, koji je znanstveno-stručni časopis posebne namjene, izlazi prilično redovito, uglavnom jednom godišnje, časopis *Filologija*, koji objavljuje članke s područja jezika i književnosti. Donedavno je izlazio i lingvistički znanstveni časopis *Suvremena lingvistika*, a sada već dvije godine ne izlazi pa je teško reći je li umro ili je samo zamro, ali se pojavio nov lingvistički časopis *SOL*, znanstveno, stručno i nastavno glasilo studenata i nastavnika opće lingvistike Odsjeka za orijentalne studije Filozofskoga fakulteta u Zagrebu.

Uredništvo *Jeziika* rado bi za naše čitatelje prikazalo, informativno ili kritički, pojedine lingvističke časopise, osobito u njihovu međusobnom odnosu, ili bar značajnije članke iz njih, ali je za prikaze teško naći suradnike. Iz iskustva znamo da stariji i ugledniji lingvisti ne nalaze vremena za takve poslove, a mlađi se ustručavaju, iako je to za njih jedan od dobrih putova za ulazak u javni lingvistički život. Sada smo našli novog suradnika koji je informativno prikazao obnovljeni časopis *Govor*.

S. B.